

hagyományörző Óvodai Program (NÓP) szerkesztője, szerzője. Már a nyolcvanas években óvónőként, majd óvodavezetőként – felismerve a népművészeti tartalmak személyiségfejlesztő hatását – testületével együtt kialakították az óvodai nevelésbe illeszthető szokásörző játékok, népi kismesterségek tevékenységrendszerét. Ez szolgált alapul a minősített, választható NÓP-programhoz.

Papp Kornélia, Szentendre, *Brunszvik Teréz-díjas* óvodapedagógus, a Szentendrei Óvodapedagógusok Néphagyományt Éltető Közösségének létrehozója, irányítója. A *Száról szájra, kézről kézre* című kiadvány I–III. kötetének szerkesztője, szerzője. Óvodapedagógusi munkáját meghatározta a néphagyományok átadása, átörökítése iránti elkötelezettsége. A Barsi Ernő szellemiségében végzett értékkeremtő nevelőmunkája követendő mintául szolgál. Szentendre városában már a nyolcvanas években összefogta a néphagyományörzés iránt érdeklődő óvodapedagógusokat, hagyományéltető munkaközösséget hozott létre. Az egyesület sikeres őszi találkozóinak igényes szakmai előkészítője, hiteles vezetője. Előadásai, játékbemutatói által Erdélyben, Vajdaságban is megismerhették a népi hagyományok, gyermekjátékok átadásának, éltetésének módszereit.

A *Barsi Ernő-émlékérem* örök emléket állít egy népéhez hű, elkötelezett néprajzkutató, zenepedagógus példamutató munkásságának, emberségének. Az emlékérem díjazottjai a jövőben is a Mester szellemiségéhez méltóan fogják tenni a dolgukat.

*A díjazottak és a Barsi Bizottság elnöke,
balról jobbra dr. Faust Dezsőné,
dr. Lanczendorfer Zsuzsanna,
Bunta Gyöngyi és Papp Kornélia*

Faust Dezsőné

A Honismeret szerkesztőbizottságának kihelyezett ülése

(Isaszeg, 2020. június 30.)

A *Honismeret* szerkesztőbizottsága 2020. június 30-án kihelyezett ülés keretében tartotta esedékes munkamegbeszélését és nem is akárhol: Isaszegen, a dicsőséges 1849-es tavaszi hadjárat egyik fényes győztes csatájának emlékhelyén.

Mindehhez persze kellett Székely András Bertalan szerkesztőbizottsági társunk, barátunk szíves invitálása. Az ő elíziumi kertjében, melyből felesége, Marika virágos mennyországot varázsolt, végeztük el fáradságos (mert néhányszor gondolkodni kellett) munkánkat.

A szerkesztőbizottsági ülés résztvevői, balról jobbra: Székely András Bertalan, Veres Gábor, Bartha Éva, Hála József, Száraz György, Debreczeni-Droppán Béla, Frisnyák Sándor és Fehér József (Sz. Opre Mária felvétele)

Jelen valának: okos, mindenre kiterjedő figyelmű, a demokratikus megszólalás elveit a gyakorlatban is alkalmazó szerkesztőnk, Hála József; a Honismereti Szövetség nagy hatalmú, ám kevés pénzű elnöke, Debreczeni-Droppán Béla; a kevés beszédű, de mindig okos Bartha Éva; fent nevezett házigazdánk és vendéglátónk, Székely András Bertalan, és egyszerű, hétköznapi tagjaink: Veres Gábor és Fehér József. A szerkesztőbizottság más tagjai lélekbeleni jelenlétüket jelentették. Meghívott vendégeinkkel erősítettünk: Frisnyák Sándor professzor úrral, a természettudományok, de főként a földrajz és biológia „*atyamesteré*”-vel és Száraz Györggyel, a Magyar Lovaregylet elnökével, a helytörténet-honismeret lelkes pártfogójával, októberi ülésünk leendő házigazdájával.

Terítéken volt előttünk a folyóirat 4. számának javasolt tartalomjegyzéke. A legnagyobb fejtörést az okozta, hogy ez a szám a XLVIII. Országos Honismereti Akadémia jegyében állt össze, mely Debrecenben először rendeződött volna, de az ismert okok (koronavírus-járvány) miatt ez a jövő nyárra tevődött át. Mi legyen? A kecske is jól lakott, a káposzta is megmaradt: jó néhány dolgozatot szentelünk így is a „*kálvinista Róma*”-nak és az egész Hajdúnak és Biharnak – határon innen és túl.

Egy Fekete Istvánról beküldött írás kapcsán tartalmas polemizálás folyt le a korántsem csak ifjúsági írónkról. Természetesen egyetértettünk életművével kapcsolatban; e sorok írójának itt nem hangoztatott véleménye, hogy ő a világ legnagyobb természetleírója, empátiás megjelenítője, *Nobel-díjat* érdemelne posztumusz is, de tudjuk, ennek odaítélése nem így működik, s Fekete Istvánnak amúgy sem hiányozna – de hiányzik a mi lelkünknek.

Izgalmas sorozatnak ígérkezik *Szerelmes földrajz* című összeállításunk: e lapszámban az Alföld jelenik meg tudományos és vallomásokban.

Részletesen beszélgettünk a *Trianon 100* című évfordulós megemlékezésről, amelynek cikkei a 6. számban fognak megjelenni.

Szerkesztőbizottságunk a bőség zavarával küzd. Sok a beküldött kézirat, nehéz igazságot tenni a közlés sorrendjével kapcsolatban és méltányosnak lenni a tisztelt szerzőkkel, akiknek gyakran sokat kell várni cikkeik megjelenésére.

Jelentem: a munkát elvégeztük, azonban a következő terítéken lévő terítékekkel nem végeztünk, mert nem végezhetünk. A kedves és okos Marika ugyanis megoldhatatlan feladat elé állított (de inkább ültetett) bennünket: főzött-sütött ételei legyöztek minket. András barátunk meg csak töltötte-töltötte a buborékos meg buborékmentes ásványvizeket, szörpöket, üdítőket...

Programunk zárásaként Szmolicza József Sándor *Tóth Árpád-díjas* gyűjteménykezelő értő és lelkes kalauzolásával megtekintettük a Falumúzeumot, majd leróttuk kegyeletünket a település első és második világháborús, valamint 1956-os hőseinek emlékművei előtt.

És még azt nem is említettem, hogy a szerkesztőbizottság ülésének más nyomós oka is volt a munka elvégzése mellett: a vírus miatti bezártság, karantén után szeretttük volna újra egymást látni, viszontkezet nyújtani a kéznújtó kéznek.

F. J.

HÍREK

Bővült a Hungarikumok Gyűjteménye és a Magyar Értéktár. A Hungarikum Bizottság idei első, május 21-én megrendezett ülésének döntése értelmében a jövőben a gyűjteményt gazdagítja a *csíksomlyói pünkösdi búcsú és kegyhely*, amely az összmagyarság egyik legjelentősebb vallási ünnepe, a nemzeti összetartozás jelképe. A bizottság döntésével a *klasszikus magyar szablyavívás hagyományát*, a magyar kardiskola alapját mint kiemelkedő jelentőséggel bíró nemzeti értéket is a hungarikumok közé emelte. A hungarikumok közé frissen bekerült, látványos rajzása révén közismert kérészünk, a *tiszavirág* védett természeti és tájérték, nem csak hazánkban, de világviszonylatban is egyedülálló. A *szőregi rózsatő* fagyűrő képessége, hosszan tartó virágzási periódusa és szíromlevelei színjátékának intenzitása miatt is egyedülálló minőséget képvisel, méltán ismert és elismert exportcikkünk. A bizottság a Magyar Értéktárba vette a *hajdúnánási szalmafeldolgozást* mint tradicionális háziipari tevékenységet, az 1568-as *vallásszabadság törvényt*, a *Tavaszi Emlékhadjáratot*, az *újfehértői fürtös meggyet*, a *beregi keresztszemes hímzést*, az *aracsi templomromot* és az *aracsi követ*, a *kocsi kocsit*, illetve a *balatonfüredi Anna-bált*.

Zrínyi kút. 2020. június 10-én Őrtiloson a Zrínyi-újvár feltárt kútjának avatásával emlékeztek Zrínyi Miklós költőre, hadvezérre, politikusra születésének 400. évfordulóján. A feltárást vezető Vándor László, a Zala Megyei Múzeumok Igazgatóságának volt igazgatója az avatáson elmondta, hogy a lerombolt Zrínyi-újvár pontos helyéről sokáig vitatkoztak a történészek, ő maga fél évszázada kutatja a történetét. A feltárások a 2000-es években kezdődtek, a faszerkezetű kút darabjait a vizes föld megőrizte, a legépebben maradt darabokat, köztük egy Zrínyi által is érínthetett itatóvályút konzerválják és a bemutatásukat is tervezik. (MTI)